

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

pro Vás, kteří jste se statečně rozhodli rozšířit realizaci programu Zipyho kamarádi o zkušenost s chovem strašilek, případně o boj s arachnofobií píšu pár řádek o péči o Vaše nové třídní mazlíčky.

Strašilky, které jste si po kurzu odnesli, se latinsky jmenují **Eurycantha calcarata** (to kdybyste je hledali na internetu, nebo v knížkách). Český název se moc nepoužívá, ale můžete ji najít i pod označením **strašilka ostruhatá** (samečci mají v dospělosti na zadních nohách výrůstky připomínající ostruhy).

V přírodě na ně můžete narazit na stromech a křovinách deštného pralesa Papuy-Nové Guineje a severní Austrálie (to bych Vám záviděl), často bývají pohromadě v jakýchsi skupinkách – komunitách.

Samičky mohou dorůstat až 15 centimetrů (doufám, že Vás neděsím a strašilky nepoletí do záchodu), samečci jsou o něco menší, štíhlejší a na nohou mají zmíněné „ostruhy“. Křídla Eurycanthy nemají, nelétají a v dospělosti se pohybují většinou dost rozvážně (takže žádný strach z nechtěného lovu po chodbách Vaší školy).

A teď to nejdůležitější, jak se o strašilky postarat.

Strašilky potřebují středně vlhké nebo i suché insektárium (jak jsem říkal na kurzu, pro Vaši jednu až tři stačí velká zavařovací lahev), které by mělo být asi 3x vyšší než strašilka – snadněji se pak svléká. Na dno můžete dát rašelinu, lignocel (to je drcené kokosové vlákno k dostání v každém zverimexu, ale i OBI, Bauhausu...asi za 30 Kč), nebo i papírové ubrousky, kapesníky, ručníky...

Eurycanthy žerou listy ostružiníku, břečťanu, hlohu, dubu, růže, buku, maliníku. Sám jsem vyzkoušel kromě hlohu vše uvedené a strašilky vše s chutí přijímaly. Jen pro tu drobtinu, co zatím máte ve třídě, mohou být možná listy břečťanu a dubu moc tuhé. Ale zase v zimě je břečťan a ostružiník jediná dostupná potrava. Větvičky je dobré dát do lahvičky s vodou – do „vázičky“, déle potom vydrží, neosychají.

Občas můžete lahev orosit rozprašovačem, stačí 1-2x týdně.

Naše strašilky jsou aktivní hlavně v noci, ve dne bývají skryty - je možné pověsit do inšektária - lahve - např. kus kůry, za který se ve dne schovají.

Více informací (třeba i o rozmnožování) naleznete na internetu, například na stránkách:

<http://www.strasilky.cz/psq23.htm>

Strašilky, které máte s dětmi ve třídě patří k opravdu nenáročnému druhu. Neskáčou, nelétají, nevydávají zvuky, nesmrdí, nekoušou a nezpůsobují alergie. Sám je mám doma asi pět let a žijí a rozmnožují se v podstatě „bezúdržbově“.

Vážené kolegyně a kolegové chovatelé, chtěl bych Vám moc poděkovat za ochotu a vstřícnost, se kterou k Zipymu (myslím celý program) přistupujete. Přeji Vám tedy hodně štěstí se Zipym – programem i se strašilkou, ať už si ji pojmenujete jakkoli.

Honza Žufníček a PCPP